

Carry Slee
#LaatsteVlog

δ

Roos kijkt ongeduldig naar Femke, die in de aula bij de koffieautomaat met Jesse staat te praten.

Ze wil naar hen toe gaan, maar weet niet of ze hen wel kan storen, want het gesprek ziet er heel serieus uit.

Een eindje bij hen vandaan gaat ze zitten en ze haalt haar tablet uit haar rugzak. Als ze dan toch moet wachten, dan kan ze mooi even haar Instagram-account checken. Roos bekijkt de foto die ze gisteravond heeft gepost. Chill! Al meer likes dan bij de vorige foto. Jammer genoeg heeft ze vandaag geen tijd om nog meer te posten. Ze moeten taarten bakken. Misschien hebben ze er nog wel meer bestellingen bijgekregen vanochtend.

Roos checkt haar mail. Zie je wel, nog een bestelling.

Dat zijn al drie taarten! Femke moet nu wel opschieten.

De deur van de aula gaat open. Gijs staat in de deuropening.

Hij kijkt naar Femke. Wat een timing! Femke pakt Jesse vast en geeft hem een knuffel. Roos schrikt van Gijs' kwade gezicht.

Zal ze naar hem toe gaan en zeggen dat het niet is wat hij denkt? Femke is niet verliefd op Jesse, ze zijn gewoon vrienden.

Maar Gijs draait zich om en loopt woedend weg. Laat maar, denkt Roos. Femke lost het wel weer op.

Ze hebben wel vaker ruzie. Als het niet om Jesse is, dan gaat het wel ergens anders over.

Roos kijkt weer naar haar telefoon. Als ze ziet hoe laat het is, schrikt ze. Nu moet Femke toch echt komen, anders krijgen ze de bestellingen nooit af. Net op het moment dat Roos haar vriendin wil waarschuwen, geeft Femke Jesse een kus en komt naar haar toe.

‘Hèhè,’ verzucht Roos.

‘Sorry!’ Femke wacht tot Jesse de deur van de aula achter zich dichtdoet. ‘Ik moest echt even naar Jesse luisteren. Hij was zo zielig. Hij is toch al tijden op een of andere Anne van atletiek? Gisteren zag hij haar in het park zitten. Nu moet ik eindelijk verkering aan haar vragen, dacht hij. Hij ging naast haar staan en nog geen minuut later kwam er een jongen naar haar toe.’

Ze kusten elkaar. En toen stelde zij hem voor als haar vriendje.'

'Ah, wat zielig voor Jesse. Hij praat al weken over haar.'

'Hij denkt dat ze niet met hem wil omdat hij rood haar heeft.'

'Wat heb je gezegd?'

'Dat het onzin is natuurlijk. En dat hij maar niet moet treuren.

Zo'n lieve leuke boy als jij vindt heus wel iemand, zei ik.

Het hielp wel, maar voorlopig wil hij niet meer verliefd worden.'

'Dat gevoel ken ik,' zegt Roos. Zelf is ze heel lang verliefd op

Noud geweest. Ze heeft hem uit haar hoofd gezet, want Noud

gaat met Sara. Hij ziet haar niet eens staan. 'We moeten wel

opschieten, Fem,' zegt ze. 'Weet je hoeveel bestellingen we

hebben? Drie!'

'Help!' zegt Femke. 'Ik was die hele taarten vergeten. We gaan.'

Ze lopen samen de aula uit. Femke kijkt op haar mobiel. 'Yes!

Mijn liefje.'

Ze geeft een gil als ze de app leest. Geschrokken kijkt ze Roos

aan. 'Hij heeft het uitgemaakt. Er zit een foto bij van Jesse en

mij. Hij heeft ons gewoon bespioneerd. Ik wist niet eens dat hij

in de aula was. Wat is dit voor iets belachelijks?'

'Ik zag dat hij naar jullie keek,' zegt Roos. 'Maar ik heb niet

gezien dat hij een foto nam.'

'Wat is die gast toch wantrouwig. Ik heb al zo vaak gezegd dat

er niets is tussen Jesse en mij. Ik ga hem echt niet vertellen dat

Jesse liefdesverdriet heeft. Als Jesse wil dat Gijs het weet,

dan vertelt hij het zelf wel. Dit is toch gewoon te gek voor

woorden! Hij moet me gewoon vertrouwen. Waar slaat dit nou op?

Weer een crazy actie van die gast.' Femke appt hem terug.

'Wat heb je gezegd?'

'Dat ik niks met Jesse heb. Nou ja! Weet je wat hij terug appt?

Ik heb niks meer met jou, wat moet ik hier nou mee? Was ik maar

niet zo verliefd op die gast. Ik wil hem helemaal niet kwijt.'

Roos kijkt naar Femkes verdrietige gezicht. 'Het komt wel weer

goed.' En ze slaat een arm om haar vriendin heen.

Noud kijkt naar Gijs, die naast hem komt fietsen. ‘We hebben vanmiddag heel wat te doen,’ zegt Gijs.

‘Ja, dat klopt. We gaan een filmpje bij jou kijken, toch?’

‘Ik heb vanmiddag eerst een andere missie. Ik ga alle shit die ik van Femke heb gekregen verbranden. Alles moet in de hens.’

‘Is het weer zover?’ vraagt Noud.

‘Ja, het is uit, maar nu voorgoed. Dit komt nooit meer goed.

Weet jij dat ze me al die tijd heeft belazerd met Jesse?

Zogenaamd gewoon vrienden. Kijk zelf maar, is dat vriendschap?’

Hij wacht voor het verkeerslicht en duwt Noud de foto onder zijn neus. ‘En ik, sukkel, heb het gewoon laten gebeuren.’

‘Tja, dat ziet er wel erg intiem uit.’ Noud geeft de mobiel terug.

‘Maar of nu alles in de fik moet? Wie weet komt het nog goed.’

‘Bullshit! Ik wil niks meer met haar te maken hebben. En Jesse is ook nog niet van me af. Lekkere vriend is dat, zeg!

De hele zooi die ik van haar heb gekregen gaat in de fik. Pas als alles weg is en er geen spoor meer van Femke te bekennen is in mijn huis, dan gaan we een film kijken, oké?’

Noud zucht. Hij vindt het wel een beetje erg rigoureuus, maar hij kent zijn vriend. Hij kan hem toch niet tegenhouden.

Gijs reageert altijd zo heftig. Hij denkt aan Sara. Zou hij haar spullen verbranden als ze ruzie zouden hebben?

Nee, dat is niks voor hem. Ze hebben ook niet zo vaak ruzie.

Vergeleken met die knipperlichtrelatie van Gijs en Femke stellen de ruzietjes van hen niks voor. Hij heeft mazzel dat hij Sara heeft gekregen. Op school zaten meer gasten achter haar aan.

Zodra ze het erf van Gijs’ huis oprijden komt Max aangerend.

Hij springt eerst tegen Gijs op. Daarna rent hij naar Noud.

Noud is dol op de herder.

Hij zet zijn fiets neer en zoekt een stok.

De hond wacht kwispelstaartend tot Noud de stok wegslingert.

Max rent achter de stok aan, pakt hem en legt hem weer voor Noud neer.

‘Komt er nog wat van?’ roept Gijs door het open raam.

‘Je lijkt wel zo’n hondengek, man.’

Noud kijkt naar zijn vriend. Hij weet wel wat voor bui Gijs heeft. Dat kan nog gezellig worden vanmiddag. En weer gooit hij de stok voor Max weg.

‘Als je me toch niet helpt, dan kun je beter oprotten.’

Gijs trekt het raam dicht.

‘Sorry, Max,’ zegt Noud. ‘De baas is chagrijnig.’

Hij loopt naar binnen.

Gijs geeft zijn mobiel aan Noud. ‘Jij wist alle sms’jes, apps en mails van die trut.’

‘Ja, lekker zeg.’ Noud legt de mobiel op tafel. ‘Dat doe je zelf maar. Als het weer aan is, dan krijg ik de schuld. Nee gast, ik wil je wel helpen, maar ik ben niet gek.’

‘Wat nou als het weer aan is? Je hebt me toch wel gehoord? Het gaat nooit meer aan. Oké, ik wis die troep later wel. We gaan naar boven.’

‘Zeg maar wat er moet gebeuren,’ zegt Noud als ze op Gijs’ kamer zijn.

Gijs rukt de poster van de muur die boven zijn bed hangt en maakt er een prop van. ‘Zo, dat is een.’

‘Zonde, man. Die foto is supervet.’

‘Heel jammer, maar niets moet me meer aan die trut herinneren. De poster bij het raam gaat er ook af. Ik weet nog wat ze zei, ze had er heel lang naar gezocht. Dat deed ze voor niemand, alleen voor mij, omdat ze zo verliefd op mij was. G

adverdamme, die trut.’ En hij scheurt de andere poster ook van de muur. Hij trekt de la van zijn bureau open.

‘Hier!’ Hij houdt een stapel brieven op. ‘

Met de handgeschreven liefdesbrieven, blèèèèh!’

‘Waar gaan we dat verbranden?’ vraagt Noud.

‘Hier natuurlijk.’ Gijs pakt de metalen prullenbak onder zijn bureau vandaan. ‘Hierin maken we vuur.’

Hij loopt zijn kamer uit.

‘Wat ga je doen?’ vraagt Noud.

‘Een aanmaakblokje van de open haard halen. In mijn kast liggen die achterlijke kaarten die ze me heeft gestuurd.’

Ook zoiets hysterisch. Elke maand dat we verkering hadden kreeg ik een kaart. Volgeschreven met allemaal vuile leugens.'

Noud doet de kast open. Hij hoort zijn vriend de trap af bonken.

Het is goed mis. Hij heeft hem vaak kwaad gezien als ze ruzie hadden, maar nooit zo erg als nu. Hij pakt het stapeltje

kaarten. Van Sara heeft hij met Valentijnsdag ook een kaart gekregen. Hij denkt niet dat hij die weggooit als het uit is.

Ach, waarom zou het uitgaan? 'Zo gaat het lekker fikken.'

Gijs gooit het aanmaakblokje in de prullenbak en steekt het aan.

Het vuur vlamt meteen op. Hij gooit de posters erop en daarna de stapel brieven. Het vuur knettert. 'Nou, trut, daar ga je.

Gooi jij de kaarten er zo op, ik ga naar zolder. Daar liggen die rare t-shirts die ze voor me heeft bedrukt. Ook zoiets mafs.

Wie gaat daar nou mee lopen? Belachelijke teksten.

I LOVE YOU, DARLING.

Ja hoor, ik heb gezien hoeveel ze om me geeft.' Gijs zit al

op zolder. Noud kijkt naar het vuur. De vlammen slaan uit de prullenbak. Ze raken bijna het gordijn. Dat gaat niet goed, denkt hij. Hij moet het vuur doven, maar waarmee?

Hij grijpt het kussen en duwt het op het vuur, maar het kussen begint ook te fikken. Shit! Water! Hij rent de kamer uit.

'Kom naar beneden!' roept hij naar zolder. 'Het fikt te erg!'

'Doof het dan!' snauwt Gijs.

Noud rent de trap af door de keuken naar buiten. Max legt

zijn bal voor hem neer. 'Ik heb nu geen tijd, Max.' Noud rent naar de schuur. Emmers! denkt hij. Van de stress ziet hij ze niet.

Waar staan die klote-emmers? Paniekerig glijden zijn ogen door de schuur. Eindelijk ziet hij ze. Hij rent terug naar het huis.

In de keuken vult hij de emmers met water. Wat duurt dat lang voor ze vol zijn! Met de emmers vol water gaat hij de trap op.

Maar op de overloop blijft hij staan. De kamer fikt en de overloop staat vol rook. Hij moet ervan hoesten. Zijn ogen beginnen te tranen en de hitte slaat tegen zijn gezicht.

'Gijs!' roept hij naar zolder, maar hij krijgt geen antwoord.

De zoldertrap staat vol zwarte rook. Gijs is boven. Hij weet

dat er maar één ding is dat hij moet doen: de zoldertrap opgaan

en Gijs redden. Hoestend kijkt hij naar de zwarte rook die steeds dikker wordt en nu ook de hele gang vult. Hij heeft het gevoel alsof hij geen lucht krijgt. In paniek draait hij zich om en rent de trap af naar buiten. ‘Help! Brand!!!’ Hij rent om het huis heen. ‘Brand!’ Hij ziet de vlammen uit het bovenraam komen. De buurjongen komt aangerend. ‘Gijs is op zolder,’ roept Noud half huilend. ‘Bel de brandweer.’ De buurjongen duwt zijn mobiel in Nouds hand en rent de trap op. Trillend belt Noud de brandweer. Maar blijkbaar is er al door iemand gebeld. Met loeiende sirenes rijdt de brandweerwagen de straat in. Terwijl ze de slangen uitrollen ziet Noud de buurjongen naar buiten komen met Gijs in zijn armen. Hij legt hem op zijn rug in het gras. Noud wordt lijkkleek. Gijs zal toch niet... Noud buigt zich over Gijs heen. Hij ziet dat hij ademt. Hoestend komt Gijs bij. ‘Gaaf het, gast?’ vraagt zijn buurjongen. ‘Dat was op het nippertje.’

‘Gaan we het redden?’ Femke kijkt naar Roos, die bezig is met het garneren van de taart. ‘Zal ik je nog even helpen?’
 ‘Nee, dank je,’ zegt Roos lachend. Femke kan haar hoofd er niet bij houden. Ze is veel te veel in de war doordat het opeens uit is met Gijs. Net heeft ze een hele taart uit haar handen laten vallen. Roos kon helemaal opnieuw beginnen.

‘Als we het niet redden is het mijn schuld,’ zegt Femke.

‘Sorry Roos, maar ik ben er kapot van. Wie maakt het nou zomaar uit? We hebben al een jaar verkering. Gisteren kreeg ik nog een appje dat hij heel verliefd op me was en nu dit.’

Roos laat Femke maar praten. Ze kent dit gedoe wel, het is al zo vaak uit geweest. Ze vindt het naar voor Femke, maar als zij nu helemaal in het verdriet van haar vriendin meegaat, komt er niets van de taarten terecht. En de klanten wachten wel op hun bestelling. Ze kijkt op de klok, ze heeft nog een kwartier en dan moeten ze de taarten wegbrengen.

Het zweet staat op haar voorhoofd.

‘Ik voel me net *Heel Holland Bakt*,’ zegt Roos lachend. ‘Dan zie je iedereen ook altijd jagen om het op tijd af te krijgen.’

‘Ik pik het niet.’ Femke loopt door de keuken heen en weer.

‘Ik laat me niet zomaar aan de kant zetten, alleen maar door een waanidee in zijn kop. Dat vind jij toch ook? Jij vindt toch ook dat ik dit niet moet pikken?’

‘Wacht even, Fem, we praten er straks over.’

Roos stopt een taart in de doos.

Maar Femke gaat onverminderd door. ‘Hij is gewoon heel jaloers, zelf ben ik helemaal niet zo. Ik snap niet waarom hij mij niet vertrouwt?’

‘Yes! We hebben het gered.’ Roos kijkt zuchtend naar de drie dozen die klaarstaan op het aanrecht. ‘Kom op, we gaan ze rondbrengen.’

‘Ik heb mijn besluit genomen,’ zegt Femke beslist. ‘Ik pik het niet. Ik ga naar hem toe.’

‘We gaan eerst de taarten bezorgen,’ zegt Roos.

‘Oké, je bent een topper. Deze keer mag jij al het geld hebben.’

Ik heb er niks aan gedaan.'

'O nee,' zegt Roos beslist. 'We delen het bedrag. Een andere keer moet jij het misschien alleen doen.'

Buiten zet Roos de taarten in haar bak voor op de fiets.

Ze had niet gedacht dat ze ze op tijd af zou krijgen. Drie taarten hebben ze vandaag verkocht, dat is toch mooi vijfenveertig euro.

Het is eigenlijk begonnen als hobby. Roos kent Femke al heel lang, vanaf de basisschool. Elke woensdagmiddag bakten ze taarten.

Ze werden steeds mooier en lekkerder. Femke bedacht het ineens: we kunnen een handeltje beginnen, en dat hebben ze gedaan.

Roos kijkt naar Femke, die naast haar rijdt en de hele weg over Gijs praat. Wat is het toch lastig tussen die twee.

'Jij mag de taarten afgeven,' zegt Roos. Ze komen in de buurt van Gijs' huis. Roos ziet Femke wel kijken, maar ze wil eerst de andere twee taarten ook wegbrengen.

'Wil je nog steeds naar Gijs?' vraagt Roos als ze de laatste taart hebben bezorgd.

'Natuurlijk, ik laat het er niet bij zitten,' zegt Femke en ze slaat rechts af.

Ze zien het al als ze bij het pleintje zijn. Uit de straat erachter komt rook. En er hangt een brandlucht. Nietsvermoedend rijden ze de straat van Gijs in. Femke trapt van schrik op haar rem.

Roos ziet het ook. Het huis van Gijs is voor een deel afgebrand. Ze rijden verder en zetten hun fiets neer. De brandweer is klaar met blussen. Femke wijst naar Noud, die met een politieagent in gesprek is. Ze kijkt rond, de halve buurt is uitgelopen, maar Gijs ziet ze niet. De buurvrouw kijkt haar aan.

'Is het niet verschrikkelijk, die jongen heeft gewoon met vuur zitten knoeien op zijn kamer. Je vraagt je af hoe oud hij is.'

'Weet u waar Gijs is?' vraagt Femke.

'Kind, weet je dat niet? Die ligt in het ziekenhuis, hij was bijna gestikt.'

'Wát?' Femke wordt bleek. Ze kijkt Roos aan. 'Hoor je dat? Gijs ligt in het ziekenhuis!' Net op dat moment draait de politieagent zich om. Ze stappen op Noud af.

'Noud, wat is er gebeurd? Was jij erbij?'

'Wát?' Femke wordt bleek. Ze kijkt Roos aan. 'Hoor je dat? Gijs ligt in het ziekenhuis!' Net op dat moment draait de politieagent zich om. Ze stappen op Noud af.

'Noud, wat is er gebeurd? Was jij erbij?'

'Noud, wat is er gebeurd? Was jij erbij?'

Noud knikt.

‘Wat is er gebeurd?’ vraagt Femke. Noud bijt op zijn lip. ‘Weet ik veel,’ zegt hij. ‘Hoe moet ik dat nou weten?’

‘Je kunt toch wel zeggen wat er is gebeurd?’

Hij schudt zijn hoofd en loopt naar zijn fiets.

‘Hij moest huilen,’ zegt Roos, ‘zag je dat niet? Er stonden tranen in zijn ogen. Die gast is in shock.’

‘Geweldig, hè? Zo’n jonge knul die zijn leven heeft gewaagd,’ horen ze een vrouw naast zich zeggen. ‘Gijs mag hem wel dankbaar zijn.’

Femke kijkt Roos aan. ‘Hoor je dat? Noud heeft Gijs gered!’

‘Logisch dat hij in de war is.’

‘Die gast is een held,’ zegt Femke. ‘Ik snap wel dat jij verliefd op hem bent geweest. Dat moet je wel durven hoor, hij is dat brandende huis binnengegaan. Misschien moest hij wel door de vlammen heen. Wat een kanjer!’ Ze kijken naar de bovenverdieping, die helemaal is uitgebrand.

‘Gijs’ kamer is helemaal weg,’ zegt Femke. ‘Wat een gek idee, ik ben daar zo vaak geweest en nu is er niks meer van zijn kamer over. De posters die ik hem heb gegeven, mijn foto, het is allemaal weg. Dat vind ik wel erg, hoor.’

‘Wat denk je van Gijs en zijn ouders. Ze kunnen daar niet eens meer wonen,’ zegt Roos.

Femke kijkt om zich heen of ze Noud ziet, maar ze ziet hem nergens.

‘Als je Noud zoekt, die rijdt daar.’ Femke wil hem roepen.

‘Laat hem maar,’ zegt Roos. ‘Hij kan het nu niet aan om erover te praten.’

‘Ik wil alleen maar zeggen dat hij een held is.’ ‘Stuur hem een appje,’ zegt Roos.

‘Hoe zal het met Gijs zijn?’ zegt Femke. ‘Die schat ligt in het ziekenhuis. Zal ik naar hem toe gaan?’

‘Dat zou ik niet doen,’ zegt Roos. ‘Hij is kwaad op je. Bel gewoon vanavond naar zijn ouders en vraag hoe het is. Als hij uit het ziekenhuis mag, kun je altijd nog naar hem toe gaan.’